

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
Ετησίαν. . . . . Φοίνικας 36
Εξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9

Αι συνδρομαί γίνονται ενταῦθα μὲν ἐν τῇ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰ δὲ καὶ ἐν ταῖς λοιπὰς μέσιν τοῦ Κρα-
τοῦς, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 26 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Λοιθ. 497.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΕΡΟΥΣΙΑΝ.

Ἵστερον ἀφοῦ ἐλάβω ἐκ μέρους τῶν Κυρίων Ἀντιπρέσβειων
τῶν Συμμάχων Αὐλῶν τὴν διακοίνωσιν τῶν πράξεων τῆς ἐν
Λονδίῳ συνδιαλέξεως, αἱ ὁποῖαι ἀφορῶσι τὴν τύχην τῆς
Ἑλλάδος, σὰς ἐσυγκάλεσα περὶ ἐμὲ πολλάκις διὰ νὰ σὰς γνω-
στοποιήσω τὰς πράξεις ταύτας, καὶ διὰ νὰ φωτισθῶ ἀπὸ τὴν
γνώμην σας.

Δὲν θέλω σὰς ἐπαναλέξει, Κύριοι, ὅλες τὰς παρατηρήσεις,
τὰς ὁποῖας ἦτον ἐκ τῶν καθηκόντων μου νὰ σὰς κάμω, διὰ
νὰ σὰς ἀποδείξω κατὰ τρόπον σαφῆ καὶ θετικὸν ὑπὸ ὁποῖαν
πρόσopiν ἐθεωροῦσα τὴν πράξιν τῆς 3 Φεβρουαρίου, καὶ τὸ
συνοδεύον αὐτὴν ἐπαγγελματικὸν ἔγγραφον.

Δὲν θέλω σὰς ἐπαναλέξει ὡσαύτως τὰς μεγάλας θεωρίας,
καθ' ἃς ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εἰς τὴν ἐμβριθῆ περίστασιν
ταύτην ὤφειλε νὰ ρυθμίσῃ τὴν διαγωγὴν τῆς, τὴν ὁποῖαν
ἐξηκολούθησεν ὡφείλεν αὕτη ἐξ ἑνὸς μὲν μέρους νὰ δικαιο-
ῶσιν τὴν ἐμπιστοσύνην, μὲ τὴν ὁποῖαν τὸ ἔθνος τὴν τιμῇ,
καὶ ἀπ' ἑτέρου ν' ἀποδείξῃ τὰ αἰσθητά τῆς εὐγνωμοσύνης,
τὰ ὁποῖα ἐμπνέουσιν εἰς τοὺς Ἕλληνας οἱ γενναῖοι σκοποὶ τῶν
Σεβαστῶν Συμμάχων Ἡγεμόνων, καὶ αἱ ἐκ τῆς μεγαλοδωρίας
τῶν πρὸς αὐτοὺς εὐεργεσίαι.

Ταυτοῦτον εἶναι τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον τὰ καθήκοντά μου μὲ
ὑποχρέοναν νὰ ἐκπληρώσω, καὶ τολμῶ νὰ καυχῶμαι ὅτι
ἐπέτυχον εἰς τοῦτο.

Εἰς Σὰς, Κύριοι, ἀνήκει νὰ κρίνετε περὶ τούτου, θεωρήσαν-
τες τὰ συναπτόμενα ἐνταῦθα ἔγγραφα· θέλετε ἴδει εἰς αὐτὰ
τὰς διακοινώσεις τῶν Κυρίων Ἀντιπρέσβειων τῶν Συμμάχων
Αὐλῶν, καὶ τὸ σχέδιον τῆς ἐπαγγελματικῆς ἀπαντήσεώς μου.

Εὐελπίς εἶμαι ὅτι θέλετε συμμεθέξει, Κύριοι, καὶ τοὺς
ἀγωνάς μου καὶ τὴν εὐθύνην μου, καὶ θέλετε καταστήσει
τοὺς μὲν, δραστηριοτέρους, τὴν δὲ εὐθύνην, ὀλιγώτερον βαρεῖαν,
ἐμπαλίζοντες σεις αὐτοὶ πρὸς τὴν Βασιλικὴν Αὐτοῦ Ὑψηλό-
τητα τὸν Ἡγεμόνα Λεοπόλδον τὰς νομίμους εὐχὰς τοῦ ἔθνους.
Αὐτὸς οὗτος μόνος εἰς τὸ ἐξῆς δύνχεται μετ' ἐπιτυχίας νὰ
γένῃ τὸ ὄργανον τῶν εὐχῶν τοῦ ἔθνους παρὰ ταῖς Σεβασταῖς
Συμμάχοις Αὐλαῖς.

Σὰς προβάλλω ὡσαύτως τὸ νὰ συνχρηματίζετε μετ' ἐμοῦ

περὶ τῆς ἀποστολῆς μιᾶς πρεσβείας, εἰς προὔπαντήσιν τῆς
Βασιλικῆς Αὐτοῦ Ὑψηλότητος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 4—16 Ἀπριλίου 1830.

Ο Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ
Ἐμπορ. Ναυτικοῦ Γραμματεὺς
Γ. ΡΙΖΟΣ.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 27 Μαρτίου (8 Ἀπριλίου) 1830.

Οἱ παρὰ τῇ Προσωρινῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει Ἀντιπρέ-
σβεις τῶν τριῶν Συμμάχων Αὐλῶν διατάχθησαν νὰ κοινοποι-
ήσουν εἰς αὐτὴν τὰς ὁριστικὰς ἀποφάσεις ὁμοῦ μετὰ τὰς συμπλή-
ρωτικὰς αὐτῶν πράξεις, τὰς ὁποῖας ἀπεδέχθησαν τὰ συμ-
βούλια τῶν εἰρημένων Δυνάμεων, διὰ νὰ καταντήσωσι τέλος
πάντων εἰς τὸν ὁποῖον προέβητο σκοπὸν, ὅτε συνυπέγραψαν
τὴν Συνθήκην τῆς 6 Ἰουλίου.

Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ οἱ Πληρεξούσιοι τῶν Συμμάχων Δυνά-
μεων ὑπέγραψαν ἐκ συμφώνου κατὰ τὴν 22 Ἰανουαρίου (3 Φε-
βρουαρίου) πύκταντος, τὸ πρωτόκολλον, ἀντίγραφον τοῦ ὁ-
ποῖου ἔχουν τὴν τιμὴν οἱ ὑποφκινόμενοι νὰ παρουσιάσωσιν εἰς
τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο καθιερόνει
τὴν τελείαν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος ὁμοῦ μετὰ ἄλλα εὐεργε-
τήματα, ἔργα τῆς ἐπιμόνου καὶ συμφώνου μεσολαβήσεως τῶν
τριῶν Αὐλῶν.

Τὸ πρῶτον ἀναγκαῖον ἀποτέλεσμα τῆς πράξεως ταύτης,
ὅστις εἶναι καὶ ὁ κύριος σκοπὸς ὅλων τῶν προσπαθειῶν, αἱ
ὁποῖαι συνέτρεξαν εἰς ἀποπεράτωσιν αὐτῆς, εἶναι τὸ νὰ κατα-
παύσῃ ἡ ὀλοκλήρου καὶ χωρὶς τὴν παραμικρὰν ἀναβολὴν
πᾶσαν ἐχθροπραξίαν μεταξὺ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Ὀθωμανικῶν
θλασσίων καὶ πεζικῶν δυνάμεων. Ἀπαιτεῖται λοιπὸν ἀφεύ-
κτως νὰ ἐκπληρώσῃ ἡδη ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις τὴν ὑπο-
χρεωτικὴν ὑπόσχεσιν, τὴν ὁποῖαν προθύμως ἀνεδέχθη ὅτι θέλει
ἀποθέσει τὰ ὅπλα, ἅμα συγκατάθεθῶσιν οἱ Τοῦρκοι εἰς τὴν
Συνθήκην τῆς 6 Ἰουλίου. Τούτου δὲ ἡδη ἐκτελεσθέντος, ἀφοῦ
ἐνηργήθησαν τὰ δέοντα ἐκ συμφώνου καὶ παρὰ τῇ Ὀθωμανικῇ
Πόρτᾳ, αἱ Σύμμαχοι Αὐλαὶ διατάξαντες τοὺς Ἀντιπρέσβεις αὐ-
τῶν ν' ἀπαιτήσωσιν παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τὴν
ἀμεσὴν καὶ πλήρη ἀποδοχὴν τῶν ἀκολουθῶν μέτρων.

Α. Νὰ δημοσιεύσῃ ἐπίσημως τὴν ἀνακοινὴν, ὑπάρχουσαν
ἡδη πραγματικῶς.

Β. Νὰ κινώσωσι τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα καὶ αἱ θαλάσσιοι ναυτικοὶ μῆραι ὅλους τοὺς τόπους, μέρη καὶ νήσους, τὰ ὅποια δὲν θέλουν συμπεριληφθῇ εἰς τὸ νέον Ἑλληνικὸν κράτος, καὶ νὰ ἀποσυρθῶσιν ἐντὸς τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς, τῆς ὁριζομένης διὰ τοῦ πρωτοκόλλου.

Γ. Νὰ χαίρωσι τὴν προσωπικὴν καὶ κτηματικὴν ἀσφάλειαν ὅσοι τῶν Μουσουλμάνων προκίρουνται νὰ διαμείνωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις ἀπαιτοῦσαι τὴν ἀποδοχὴν τούτων τῶν συμβιβαστικῶν μέτρων, ἔχουν ὅλην τὴν πεποίθησιν ὅτι Ἑλλὰς ἐκπληροῦσα αὐτὰ μετὰ σπουδῆς, θέλει ἀναφανῇ ἀδιαλείπτως ἀξία τῶν πρὸς αὐτὴν εὐεργετημάτων.

Τὸ αὐτὸ πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον δίδει εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ προνόμια ταῦτα, περιέχει καὶ ἄλλο ἄρθρον, τοῦ ὁποῖου ἡ ἐκτέλεσις ἐδοσεν ἀφορμὴν νέων συνθηματικῶν πράξεων.

Αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις γνωρίζουσαι καλῶς ὅτι μόνη ἡ μοναρχικὴ καὶ διαδοχικὴ Κυβέρνησις δύναται νὰ ἐγγυηθῇ τὴν σταθερὰν κατὰστασιν, τὴν ὁποίαν ἀπαιτεῖ ἡ εἰρηνοποίησις, ὅπερ ἦτον τὸ ἀντικείμενον τῶν σκέψεων τῶν, συνέθεντο ὁμοφώνως νὰ τεθῇ ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ νέου κράτους ἡγεμὼν τοιοῦτος, τοῦ ὁποῖου ὁ χαρακτήρ νὰ ἐγγυᾶται ἀσφαλῶς τὴν ἡσυχίαν τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὅλης τῆς Εὐρώπης.

Αἱ ψῆφοι καὶ τῶν τριῶν Δυνάμεων συνῆλθον χωρὶς ἀναβολῆς εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου, τοῦ ὁποῖου αἱ προσωπικαὶ ἀρεταὶ καὶ ἡ πολιτικὴ καὶ ἀνεξάρτητος θέσις, ἐπλήρουν κατ' εὐχὴν τὸ ἐπιθυμητὸν τοῦτο ἀντικείμενον.

Αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις, ἀφοῦ διέθεσαν οὕτω περὶ τῶν εἰρημένων, ἀπεφάσισαν καὶ εἰδικούς τινας ὁρισμούς, τοὺς ὁποῖους διέταζαν τοὺς Ἀντιπρέσβεις αὐτῶν νὰ γνωστοποιήσωσιν ὡσαύτως εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Προσωρινὴν Κυβέρνησιν.

Ὁ πρῶτος εἶναι ὅτι αἱ τρεῖς Αὐλαὶ νὰ δώσωσιν ἐξάπαντος εἰς τὸ νέον κράτος χρηματικὰ βοηθήματα δι' ἐνὸς δανείου, τὸ ὁποῖον θέλει ἐνεργῆσαι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις μετὰ τὴν ἐγρήσιν τῶν Δυνάμεων. Τὸ δὲ δάνειον τοῦτο θέλει χρησιμεύσει εἰς μισθοδοσίαν καὶ διατροφὴν τῶν στρατευμάτων, τὰ ὅποια ὁ Κυρίαρχος ἡγεμὼν ἐν ἀνάγκῃ ἤθελε στρατολογήσει πρὸς ἰδίαν ὑπηρεσίαν.

Συνεφωνήθη πρὸς τούτοις ἀπὸ τὰς τρεῖς Δυνάμεις νὰ διαμενῇ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Α. Β. Υ. ἐνδιαστημάτι ἐνὸς χρόνου, τὸ κατὰ τὴν Ἑλλάδα εὐρισκόμενον ἤδη Γαλλικὸν στράτευμα. Ἐὰν δὲ ἡ περαιτέρω διαμονὴ τῆς στρατιωτικῆς ταύτης μοίρας κριθῇ ἀφεύκτως ἀναγκαία, τότε ἀπαιτεῖται νὰ συγκατανεύσωσιν αἱ εἰρημέναι Δυνάμεις κατὰ ζήτησιν τοῦ ἡγεμόνος συνεννοούμεναι μετ' αὐτοῦ.

Ἐκτὸς τῶν διαληφθεισῶν συνθηματικῶν πράξεων, ἐγένετο καὶ ἐκυρώθη ἰδιαιτέρως σύμβασις ἀφορῶσα τοὺς κατοικοῦντας τὴν Ἑλλάδα Καθολικούς.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, ὅστις εἶχεν ἐξαιρέτως ὑπὸ τὴν προστασίαν καὶ ὑπεράσπισιν τοῦ τοῦς χριστιανούς τούτου τοῦ δόγματος ἐν ᾧ ὑπέκειντο ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας, κρίνει δίκαιον νὰ παραιτήσῃ σήμερον τὸ προνόμιον τοῦτο ὡς πρὸς τὰς ἐπαρχίας, αἱ ὁποῖαι συμπεριλαμβάνονται εἰς τὸ νέον κράτος, καὶ νὰ ἐμπιστευθῇ τὴν ἐνεργεσίαν αὐτοῦ εἰς τὸν ὀνομασθέντα τῆς Ἑλλάδος ἡγεμόνα. Ἀλλὰ συγχρόνως ἡ Α. Χ. Μ. ἀπήτησεν ἐγγυήσεις ἀποχρώσας ὑπὲρ τῆς ὑπερασπίσεως τῶν Καθολικῶν τούτων, τὴν ὁποίαν εἶχον ἄχρι τῆς σήμερον ὑπὸ τὴν δύναμιν τῆς Γαλλίας.

Ἐπειδὴ ἡ ἀξίωσις αὕτη ἀνεγνωρίσθη δικαία, ὥρισθη ἐκ συνθήκης, ὅτι ἡ Καθολικὴ θρησκεία νὰ ἐκτελῇ ἀκωλύτως εἰς τὸ νέον κράτος τὰς τελετὰς τῆς λατρείας τῆς, καὶ αἱ εἰς αὐτὴν

ἀνήκουσαι ἰδιοκτησίαι νὰ εἶναι ἀνεπηρέαστοι. Οἱ δὲ ἐπίσκοποι αὐτῆς νὰ δικτηρῶσιν ἀπαραιετώως τὰ ὑπουργήματα, τὰ δικαιώματα καὶ τὰ προνόμια, τὰ ὅποια ἔχαιρον ὑπὸ τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ Βασιλέως τῆς Γαλλίας. Καὶ τελευταῖον κατὰ τὰς αὐτὰς ἀρχὰς ὅλαι αἱ ἀνήκουσαι ἰδιοκτησίαι εἰς τὰς ἀνεκαθεν ἐκκλησιαστικὰς ἀποστολάς τῆς Γαλλίας, ἡ εἰς καταστήματα Γαλλικὰ, νὰ ἀναγνωρίζωνται ὡς τοιαῦται καὶ νὰ δικιμῶσιν ἀνεπηρέαστοι.

Οἱ Πληρεξούσιοι τῶν τριῶν Συμμάχων Αὐλῶν, ἀφοῦ ὥρισαν οὕτω περὶ τῶν ἀντικειμένων τούτων, θέλοντες ἐκτὸς τούτων νὰ δώσωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα νέα δείγματα τῆς πρὸς αὐτὴν εὐνοίας τῶν Βασιλέων τῶν, καὶ νὰ προφυλάξωσι τὸν τόπον τοῦτον ἀπὸ τὰ δεινὰ ἐπακόλουθα, τὰ ὅποια δύναται νὰ ἐπιφέρῃ ἡ ἀντιζηλία τῶν ἐν αὐτῷ θρησκευομένων λατρείων, συνέθεντο ὅτι ὅλοι οἱ ὑπῆκοι τοῦ νέου κράτους, ὅποιασδήποτε θρησκείας, θέλουν εἶσθαι δεκτοὶ ἐπίσης εἰς ὅλας τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας, ὑπουργήματα καὶ τιμὰς, θεωρούμενοι ἐντελῶς ἴσοι κατ' ὅλας τὰς θρησκευτικὰς, κοινωνικὰς καὶ πολιτικὰς σχέσεις, μὴδ' ὅλως παρεκτροπυμένης τῆς διαφορᾶς τοῦ δόγματος.

Οἱ Ἀντιπρέσβεις τῶν Συμμάχων Δυνάμεων κοινοποίησαν ταῦτα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, καθὼς διετάχθησαν ἀπὸ τὰς ἰδίας αὐτῶν Κυβερνήσεις, τρέφουσι χρηστάς ἐλπίδας, ὅτι θέλουν εὖρε ὅλην τὴν ἀποδοχὴν ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους μετὰ αἰσθημάτων εὐγνωμοσύνης, τὰ ὅποια πρέπει νὰ τοῦ ἐμπνέωσιν αἱ πράξεις αὐταί, καὶ μετὰ τὴν ὁποίαν ἐκήρυξεν ἄχρι τοῦδε πεποιθῆσιν πρὸς τοὺς Κραταίους ὑπερασπιστάς του. Ἰσχυροὶ καὶ δίκαιοι λόγοι ἦτον ἀκόλουθον νὰ ἐμπνεύσωσιν εἰς αὐτὸ τοιαῦτα αἰσθημάτων, διότι ἡ Ἑλλὰς ὀφείλει τὴν ὑπαρξίν της εἰς τὰ παντοῖα βοηθήματα, τὰ ὅποια ἐπεδαψίλευσαν εἰς αὐτὴν αἱ τρεῖς Δυνάμεις. Ἐλευθερώσαντες αὐτὴν, ἔλαβον ὑπὸ τὴν ἄμεσον προστασίαν τῶν καὶ τὴν διέσωσαν ἀπὸ τὸν ἀναπόδραστον ὀλεθρον διὰ τούτους τοὺς λόγους προσεκτήσαντο θετικὰ δικαιώματα εἰς τὴν ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων τελείαν καὶ πρόθυμον προσχώρησιν εἰς τὰ δεδομένα.

Αἱ Δυνάμεις αὐταὶ ἔχουσι νέα δικαιώματα εἰς τὴν εὐγνωμοσύνην της, διότι συμπληρώσασαι σήμερον τὸ νησιωτικὸν αὐτῆς σύστημα, δίδουσιν εἰς αὐτὴν τὴν ἀσφαλῆ κτῆσιν τόπων, οἱ ὅποιοι εἶναι ἀγαπητοὶ διὰ τὴν ἀνάμνησιν τῶν προγόνων, καὶ ὠφέλιμοι διὰ τὴν γεωγραφικὴν αὐτῶν θέσιν.

Αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις συγκατατεθεῖσαι νὰ δώσωσιν εἰς τὸ νέον τοῦτο κράτος τελείαν ἀνεξαρτησίαν καὶ ὅλα τὰ ἐκ ταύτης πηγάζοντα δικαιώματα, ἀππλάξαντες αὐτὴν πρὸς τούτοις καὶ ἀπὸ ὑποχρεώσεως δυσφόρου, ὑπερέβησαν παρὰ πολὺ τὰς ἐλπίδας, τὰς ὁποίας νομίμως ἐδύνατο νὰ τρέφῃ. Ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἐσωτερικῆς τῆς εὐτυχίας, ἡ ἀναγέννησις τοῦ ἐμπορίου της, εἶναι ἤδη ἀσφαλισμένοι, καὶ ἡ ἐκλογὴ αὐτῆ τοῦ ἡγεμόνος, ὅστις μέλλει νὰ τὴν κυβερνήσῃ, δίδει εἰς αὐτὴν πᾶσαν ἐγγύησιν τῆς εὐταξίας καὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἡσυχίας, τῶν ὁποίων ἔχει ἀνάγκην, καὶ τὰ μέσα τοῦ νὰ συνταχθῇ κατὰ τὰς σωτηριώδεις ἀρχὰς, αἱ ὁποῖαι φέρουν τὴν εὐδαιμονίαν τῶν ἐπικρατειῶν. Αἱ Σύμμαχοι Αὐλαὶ διέταξαν πρὸς τούτοις τοὺς Ἀντιπρέσβεις τῶν νὰ διασαφηνίσωσιν ὅτι, μέχρι τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφίξεως τοῦ ἡγεμόνος Λεοπόλδου, αἱ ὑπάρχουσαι σχέσεις μεταξὺ τῆς ἀρχαιολογικῆς Ἀρχῆς τοῦ τόπου τούτου καὶ τῶν Συμμάχων, θέλουν διατηρεῖσθαι ὅποια καὶ ὅπως ὑπάρχουσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρέσβεις τῶν τριῶν Δυνάμεων λαβὼν ἐπίσης ἀναλόγους διαταγὰς μετὰ τὰς σταλείσας ὁδηγίας πρὸς τοὺς παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει Ἀντιπρέσβεις. Δε

επ' αὐτῶν δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ναυάρχους τῶν κατὰ τὸ Ἀρχι-
πῆλαγος θαλασσιῶν μηρῶν, μὲ διαταγὴν νὰ συμπράξωσιν ἐκ
συμμόνου εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ πρωτοκόλλου τῆς 22 Ἰανου-
αρίου (3 Φεβρουαρίου).

οἱ ὑποχρεούμενοι ἔχουν τὴν τιμὴν νὰ προσφέρωσι πρὸς τὴν
Α. Α. τὸν Πρόεδρον τῆς Προσωρινῆς τῶν Ἑλλήνων Κυβερνή-
σεως βαθύτατον σέβας.

(ὑπογεγραμμένοι)

ΛΟΚΙΝΣ.

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥΣ.

ΚΟΜΗΣ Ν. ΧΑΝΝΙΝ.

Πρωτόκολλον τῆς ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν γενομέ-
νης συνδιαλέξεως τὴν 3 Φεβρουαρίου 1830, παρόντων
τῶν Πληρεξουσίων τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρετανίας
καὶ τῆς Ρωσσίας.

Ἀρξαμένης τῆς συνδιαλέξεως, ὁ Πληρεξούσιος τῆς Βρετα-
νικῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, καὶ ὁ τῆς Χριστιανικωτάτης
Αὐτοῦ Μεγαλειότητος παριστάνουσιν εἰς τὸν Πληρεξούσιον
τῆς Αὐτοκρατορικῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τὴν ἔφεσιν τοῦ νὰ
μῆθωσιν ὑφ' ὁποῖαν πρόσοψιν βλέπει τὸ 10 ἄρθρον τῆς ἐν
Ἀδριανουπόλει προσφάτως ὑπογραφθείσης εἰρήνης μεταξὺ τῆς
Ρωσσίας καὶ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους, ἄρθρον, τὸ ὁποῖον ἀνα-
φέρεται πρὸς τὰς ὑποθέσεις τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Πληρεξούσιος τῆς Αὐτοκρατορικῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότη-
τος ἀποφαίνεται: ὅτι τὸ 10 ἄρθρον τῆς περὶ τῆς ὁ λόγος Συν-
θήκης δὲν ἀκυροῖ τὰ δίκαια τῶν Συμμάχων τοῦ Αὐτοκράτο-
ρος, δὲν παρεμποδίζει τὰ βουλευματα τῶν εἰς συνδιάλεξιν
συνελθόντων ἐν Λονδίνῳ Ὑπουργῶν, μὴ δὲ κωλύει παντάπασι
τοὺς συμβιβασμοὺς, ὅσους αἱ τρεῖς Αὐλαὶ ἤθελον κρίνει ὁμο-
φώνως ὅτι εἶναι οἱ ὠφελιμώτεροι, καὶ οἱ πρὸς τὰς περιστά-
σεις εὐαρμοστότεροι.

Μετὰ τὴν ἀπόφασιν ταύτην ὁ Πληρεξούσιος τῆς Βρετανι-
κῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος κοινοποιεῖ εἰς τὴν συνδιάλεξιν ἐν
ἔγγραφον συλληπτικόν, συναπτόμενον ἐνταῦθα ὑπὸ στοιχείῳ
Α, διὰ τοῦ ὁποῖου οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρόσθεις τῆς
Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Γαλλίας διαβιβάζουσι μίαν ἀπό-
φασιν τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας μνηολογουμένην κατὰ τὴν 9
Σεπτεμβρίου, ἐπισυναπτομένην ἐνταῦθα ὑπὸ στοιχείῳ Β, καὶ
ἀναγγέλλουσιν: ὅτι ἡ Πόρτα συγκαταίνεσασα τέως εἰς τὴν
συνθήκην τοῦ Λονδίνου, ὑπόσχεται καὶ προσέτι ὑποχρεοῦται
τὴν σήμερον ἐνώπιον τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ὑπογραψαῶν
τὴν εἰρημένην Συνθήκην Δυνάμεων, εἰς τὸ νὰ ὑπογράψῃ ὁλο-
σχερῶς ὅλα τὰ ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφαι-
σισθέντος ἀπὸ τὴν ἐν Λονδίνῳ συνδιάλεξιν.

Ἐκ τῆς ἀνγνώσεως αὐτοῦ τοῦ ἐγγράφου ἀναγνωρίζεται
ὁμοφώνως, ὅτι εὐρίσκεται ἡ συμμαχία εἰς ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ
ἐνεργήσῃ πρὸ παντὸς τὰ περὶ τῆς ἀμέσου ἐγκαταστάσεως τῆς
κατὰ γῆν καὶ θαλάσσης ἀνακωχῆς μεταξὺ τῶν Τούρκων καὶ
τῶν Ἑλλήνων.

Ἀποφασίζεται κατὰ συνέπειαν ὅτι οἱ ἐν Κωνσταντινουπό-
λει τῶν τριῶν Αὐλῶν Πληρεξούσιοι, οἱ ἐν τῇ Ἑλλάδι ἐδρεύον-
τες αὐτῶν, καὶ οἱ εἰς τὸ Ἀρχιπέλαγος Ναύαρχοί των, θέλουν
λάβει ἄνευ ἀναβολῆς τὴν διαταγὴν τοῦ ν' ἀπαιτήσωσι καὶ
ἐπιτύχωσιν ἀπὸ τὰ ἀνταγωνιζόμενα μέρη μίαν ταχεῖαν καὶ
ὁλοσχερῇ παύσιν τῶν ἐχθροπραξιῶν.

Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ αἱ ὑπὸ στοιχείῳ Γ. Α. Ε. παρερτημέναι ἐν-
ταῦθα εἰσιγγήσεις δι' ὁμοφώνου γνώμης ἀπεφασίσθησαν περὶ τῶν
ἐπιμένων Πληρεξουσίων καὶ ἐδρευόντων, ἐπιτρεπούσης εἰς τὸν
Ῥωσικὸν Ναύαρχον τῆς μεταξὺ τῆς Ρωσσίας καὶ τῆς Πόρτας

ἀποκαταστάσεως τῆς εἰρήνης νὰ συμπράξῃ αὐτῆς μετὰ τῶν
συναδελφῶν τοῦ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας.

Συμφωνηθεῖσιν τῶν πρώτων αὐτῶν ἀποφάσεων, τὰ μέλη
τῆς συνδιαλέξεως εὐρίσκουσιν ὅτι αἱ τῆς Πόρτας ἀποφάνσεις
τὰ θέτουσιν εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ νὰ συσχεθῶσι περὶ τῶν
μέτρων, ὅσα ἤθελαν προκρίνει ὡς μᾶλλον παραδεκτέα κατὰ
τὴν παρούσαν κατάστασιν τῶν πραγμάτων, καὶ ἐπειδὴ ἐφίεν-
ται νὰ ἐπ' αὐτῶν εἰς τὰς προτέρας διαθέσεις τῆς συμμαχίας
βελτιώσεις τὰς μᾶλλον προσφεύει εἰς τὸ νὰ κρατύνωσι τὸ περὶ
ὃ ἐναγχολεῖται ἔργον τῆς εἰρήνης μὲ νέα ἀσφαλίσματα μονι-
μότητος, ἀπεφασίσαν τὰ ἐξῆς ἄρθρα ὁμοφώνως.

1. Ἡ Ἑλλὰς θέλει σχηματίσει ἐν Κράτῳ ἀνεξάρτητον, καὶ
θέλει χαίρει ὅλα τὰ δίκαια πολιτικά, διοικητικά, καὶ ἐμπο-
ρικὰ προσπεφυκῶτα εἰς ἐντελὴ ἀνεξαρτησίαν.

2. Κατὰ λόγον αὐτῶν τῶν εἰς τὸ νέον Κράτος παρεχομένων
πλεονεκτημάτων, καὶ πρὸς συγκατάθεσιν εἰς τὴν ἣν ἐξέφρα-
σεν ἔφεσιν ἡ Πόρτα περὶ τῆς ἐλαττώσεως τῶν ὑπὸ τοῦ Πρω-
τοκόλλου τῆς 22 Μαρτίου τεθέντων ὁρίων, ἡ διοριστικὴ
γοχημὴ τῶν συνόρων τῆς Ἑλλάδος ἀρξαμένη ἀπὸ τὰς ἐκβο-
λάς τοῦ Ἀσπροποτάμου θέλει ἀνατρέξει τὸν ποταμὸν αὐτὴν
ἕως κατένκνι τῆς λίμνης τοῦ Ἀγγελοκάστρου, καὶ διασχί-
σασα τόσον αὐτὴν τὴν λίμνην, ὅσον καὶ τὰς τῆς Βρυχωρίου,
καὶ τῆς Σαυροβίτσας, θέλει καταλήξει εἰς τὸ ὄρος Ἀρτοτίνη,
ἐξ οὗ θέλει ἀκολουθήσει τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους Ἰζου, τὴν κοι-
λάδα τῆς Κοτούρης, καὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους Οἰτῆς ἕως
τὸν κόλπον τοῦ Ζητούνιου, εἰς τὸν ὁποῖον θέλει καταγῆται
πρὸς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Σπερχειοῦ.

Ὅλαι αἱ γῶραι καὶ τόποι κείμενοι πρὸς μεσημβρίαν αὐτῆς
τῆς γραμμῆς, τὴν ὁποῖαν ἡ συνδιάλεξις ἐχάραξεν ἐπὶ τοῦ ἐν-
ταῦθα ὑπὸ στοιχείῳ Ζ συναπτομένου γεωγραφικοῦ πίνακος,
θέλουν ἀνήκει εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅλαι δὲ αἱ γῶραι καὶ τόποι
πρὸς ἄρκτον κείμενοι τῆς αὐτῆς γραμμῆς, θέλουν ἐξακολου-
θῇ ν' ἀποτελῶσι μέρος τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας.

Θέλουν ἀνήκει ὡσαύτως εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ Νῆσος Εὐβοία ὁλό-
κληρος, αἱ Δαιμονόνησοι, ἡ νῆσος Σκῦρος, καὶ αἱ νῆσοι ἐγνω-
σμέναι τὸ ἀρχαῖον ὑπὸ τὸ ὄνομα Κυκλάδες, συμπεριλαμβανο-
μένης καὶ τῆς νήσου Ἀμοργοῦ, κείμεναι μεταξὺ τοῦ 36 καὶ
39 βαθμοῦ πλάτους βορείου καὶ τοῦ 26 βαθμοῦ μήκους ἀνα-
τολικοῦ τοῦ μεσημβρινοῦ τῆς Γρενδισχῆς.

3. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει εἶναι μοναρχικὴ καὶ
κληρονομικὴ κατὰ τὰς τάξιν πρωτοτοκίας: θέλει ἐμπιστευθῇ εἰς
ἓνα ἡγεμόνα, ὅστις δὲν θέλει εἶναι δυνατόν νὰ ἐκλεχθῇ μετα-
ξὺ τῶν οἰκογενειῶν τῶν βασιλευουσῶν εἰς τὰς ἐπικρατείας
τὰς ὑπογραψάσας τὴν Συνθήκην τῆς 6 Ἰουλίου 1827, καὶ θέ-
λει φέρει τὸν τίτλον Ἡγεμῶν Κυρίαρχης τῆς Ἑλ-
λάδος.

Ἡ ἐκλογὴ αὐτοῦ τοῦ ἡγεμόνος θέλει εἶναι τὸ ἀντικείμενον
διακοινώσεων καὶ συμφωνιῶν κατοπινῶν.

4. Τὰ ἄρθρα τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου, ἅμα ἤθελον γνω-
στοποιηθῇ εἰς τὰ μέρη, τὰ ὁποῖα μέλει περὶ αὐτῶν, ἡ μετα-
ξὺ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους καὶ τῆς Ἑλλάδος εἰρήνη θέλει
ἐκλαμβάνεσθαι ἀποκαταστημένη ἐξ αὐτοῦ τούτου τοῦ γεγο-
νότος, καὶ ἐκάτερα τὰ κράτη θέλουν προσφέρεσθαι πρὸς τοὺς
ὑπηκόους ἐκτέρων ὁμοειδῶς ὡς πρὸς τὰ δίκαια τοῦ ἐμπο-
ρίου καὶ τῆς ναυτιλίας, καθὼς πρὸς τοὺς ὑπηκόους τῶν ἄλ-
λων ἐπικρατειῶν τῶν ἐν εἰρήνῃ μετὰ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κρά-
τους καὶ τῆς Ἑλλάδος.

5. Πράξεις πλήρους καὶ ὁλοσχεροῦς ἀμνηστίας θέλουν ἀ-
μέσως δημοσιευθῇ παρὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας καὶ παρὰ
τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ περὶ ἀμνηστίας πράξις τῆς Πόρτας θέλει κηρύξει ὅτι

κάνει Ελλην ἐφ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς Ἐπικρατείας τῆς, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ στερηθῇ τὰς ἰδιοκτησίας του, μηδὲ ἐνοχληθῇ παντάπασι διὰ τὸν λόγον, ὅτι ἔλαβε τάχα μέρος εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν. Ἡ περὶ ἀμνηστίας πρᾶξις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως θέλει κηρύξει τὴν αὐτὴν ἀρχὴν ὑπὲρ ὅλων τῶν Μουσουλμάνων ἢ χριστιανῶν, οἵτινες τυχόν ἔλαβον μέρος ἐναντίον τῆς ὑποθέσεώς της· θέλει δὲ εἶναι προσάτι ἐννοημένον καὶ δημοσιευμένον, τὸ ὅτι οἱ Μουσουλμάνοι, οἵτινες ἐκουσίως ἤθελον ἐξακολουθήσει νὰ κατοικῶσιν εἰς τὰς χώρας καὶ νήσους διωρισθείσας εἰς τὴν Ἑλλάδα, θέλουν διατηρεῖ ἐν αὐταῖς τὰς ἰδιοκτησίας των, καὶ θέλουν χαίρει ἐν αὐταῖς ἀμεταβλήτως μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των ἐντελῆ ἀσφάλειαν.

6. Ἡ Ὄθωμανικὴ Πόρτα θέλει παρέξει εἰς ὅσους ἐκ τῶν ὑπηκόων τῆς Ἑλλήνων ἤθελον ἐπιθυμήσει νὰ παραιτήσῃ τὸ Τουρκικὸν ἔδαφος· προθεσμίαν ἐνὸς ἔτους διὰ νὰ πωλήσῃ τὰς ἰδιοκτησίας των, καὶ νὰ ἐξέλθωσιν ἐλευθέρως ἀπὸ τὸν τόπον. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει ἀφήσει τὸ αὐτὸ ἐλεύθερον εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Ἑλλάδος, οἵτινες ἤθελον ἐπιθυμήσει νὰ μεταφερθῶσιν εἰς τόπον Τουρκικόν.

7. Ὅλαι αἱ θαλάσσιοι καὶ πεζικαὶ Ἑλληνικαὶ δυνάμεις, θέλουν κενώσει τὰς χώρας, φρούρια καὶ νήσους, τὰ ὅποια κατέχουσιν ἐπέκεινα τῆς γραμμῆς τῆς τεθείσης εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἑλλάδος ἐν τῷ § 2, καὶ θέλουν ἀποσυρθῇ ὀπισθεν αὐτῆς ταύτης τῆς γραμμῆς ἐντὸς τῆς πλέον συντόμου προθεσμίας. Ὅλαι αἱ θαλάσσιοι καὶ πεζικαὶ Τουρκικαὶ δυνάμεις, αἱ κατέχουσιν χώρας, φρούρια καὶ νήσους, περιλαμβανόμενα εἰς τὰ ἄνω εἰρημένα ὅρια, θέλουν κενώσει αὐτὰς τὰς νήσους, φρούρια καὶ χώρας, καὶ θέλουν ἀποσυρθῇ ὀπισθεν τῶν εἰρημένων ὁρίων καὶ ὡσαύτως ἐντὸς τῆς πλέον συντόμου προθεσμίας.

8. Ἐκάστη τῶν τριῶν Αὐλῶν φυλάττει τὴν δύναμιν, ἢ ὅποια τῇ βεβαιούται παρὰ τοῦ ἑκτοῦ ἄρθρου τῆς συνθήκης τῆς 6 Ἰουλίου, τοῦ νὰ ἐγγυᾶται περὶ τοῦ ὅλου τῶν συμβιβασμῶν ἢ ἄρθρων τῶν προηγουμένων. Αἱ περὶ ἐγγυήσεως πράξεις, εἰς γένωσι, θέλουν συνταχθῇ χωριστά. Ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν διαφορῶν αὐτῶν πράξεων θέλουν γενῇ κατὰ συνέπειαν τοῦ ἄνω εἰρημένου ἄρθρου, τὸ ἀντικείμενον συνθηκῶν κατοπινῶν τῶν ὑψηλῶν Δυνάμεων.

Κάνένα στρατεύμα ἀνῆκον εἰς ὁποτέραν τῶν συνταξασῶν τὴν Συνθήκην τριῶν Δυνάμεων, δὲν θέλει δυνηθῇ νὰ ἐμβῇ εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ Ἑλληνικοῦ νέου Κράτους, ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῶν δύο ἑτέρων Αὐλῶν τῶν ὑπογραψασῶν τὴν συνθήκην.

9. Πρὸς ἀποφυγὴν τῶν συγκρούσεων, αἱ ὁποῖαι θέλουν ἀναμφιδόλως γεννηθῇ εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις ἀπὸ τὴν συναρῆν μετὰ τῶν ἐπιτρόπων ὁροθετῶν Ὄθωμανῶν, καὶ τῶν ἐπιτρόπων ὁροθετῶν Ἑλλήνων, ὅταν προτεθῇ τὸ ν' ἀποφασισθῇ ἐπιτοπίως ἡ διαχώραξις τῶν ὁρίων τῆς Ἑλλάδος, συμφωνεῖται ὅτι ἡ ἐργασία αὕτη θέλει ἐμπιστευθῇ εἰς ἐπιτρόπους Ἀγγλοῦ, Γάλλου καὶ Ρώσου, καὶ ὅτι αἱ τρεῖς Αὐλαὶ θέλουν διορίσει ἀνὰ ἓνα ἕκαστη. Οὗτοι οἱ ἐπιτρόποι ἐφοδιασμένοι μετὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον Η' συναπτομένην ἐνταῦθα ὁδηγίαν, θέλουν ἀπορραΐσει τὴν διαχώραξιν των εἰρημένων ὁρίων ἐπὶ μενοὶ μετὰ τὴν δυνατὴν ἀκρίβειαν εἰς τὴν ἐνδεικνυμένην ἐν τῷ § 2 γραμμῇ, τὴν ὁποίαν θέλουν ἐπιστημάνει μετὰ πασσάλους, καὶ θέλουν σχεδιάσει δύο πίνακας τῆς ὑπογεγραμμένους παρ' αὐτῶν, καὶ ὁ μὲν εἰς θέλει δοθῇ εἰς τὴν Ὄθωμανικὴν Κυβέρνησιν, ὁ δὲ ἕτερος εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν.

Θέλουν ὀφείλει ν' ἀποπερατώσουν τὰς ἐργασίας των ἐν τῷ διαστήματι μηνῶν ἑξ. Ἐὰν συμβῇ διαφορὰ γνώμῶν μετὰ τῶν τριῶν ἐπιτρόπων, ἡ πλειοψηφία θέλει ἀποφασίσαι.

10. Αἱ διχάσεις τοῦ παρόντος πρωτοκόλλου θέλουν ἀμέσως γνωστοποιηθῇ εἰς τὴν Ὄθωμανικὴν Κυβέρνησιν διὰ τῶν Πληρεξουσίων τῶν τριῶν Αὐλῶν, οἵτινες θέλουν ἐφοδιασθῇ ἐπ' αὐτῷ τοῦτῳ μετὰ τὴν κοινὴν ὁδηγίαν τὴν ἐνταῦθα ὑπὸ στοιχεῖον Θ' συναπτομένην. Οἱ ἐν τῇ Ἑλλάδι ἐδρεύοντες τῶν τριῶν Αὐλῶν, θέλουν λάβει ὡσαύτως περὶ αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως τὴν ὑπὸ στοιχεῖον Ι' συναπτομένην ἐνταῦθα ὁδηγίαν.

Αἱ τρεῖς Αὐλαὶ ἀποταμιεύουσι δι' αὐτὰς τὸ νὰ κάμωσιν νὰ εἰσαχθῶσιν αἱ παρῶνται συμφωνίαι εἰς συνθήκην τινὰ ἐπίσημον, ὑπογραφητομένην ἐν Λονδίῳ, θεωρηθητομένην ὡς ἐκτελεστικὴν τῆς κατὰ τὴν 6 Ἰουλίου 1827, καὶ διακοινωθητομένην πρὸς τὰς ἄλλας τῆς Εὐρώπης Αὐλὰς διὰ νὰ τὴν πρᾶξεθῶσιν, ἐκ τὸ κρίνωσι προσήκον.

Συμπέρασμα.

Αἱ τρεῖς Αὐλαὶ φήσασαι οὕτως εἰς τὸ τέλος μακρᾶς τινος καὶ χαλεπῆς διπραγματεύσεως, συγχάριον αὐταὶ ἑαυτὰς μετ' εὐλικρινείας, διότι ἐφήχθησαν εἰς ἐντελὴ ὁμοψυχίαν ἐν μέσῳ τῶν πλέων ἐμβριθῶν καὶ τῶν πλέων ἀξίων προσοχῆς καὶ ἀκροσφαλῶν περιστάσεων.

Ἡ τῆς συναφείας αὐτῶν συντήρησις κατὰ στιγμὰς τοιαύτας, παρέχει τὸ ἀσφαλέστερον ἐνέχυρον τῆς διαρκείας της, καὶ αἱ τρεῖς Αὐλαὶ προσηνεῖς ἔχουσιν ἐλπίδας, ὅτι αὕτη ἡ τόσον μόνιμος, ὅσον ἀγαθοποιὸς ἐνωσις, δὲν θέλει παύσει ἀπὸ τοῦ νὰ συνεισφέρῃ εἰς τὴν παγκοσμίου εἰρήνης τὴν ἐμπέδωσιν.

Ἀρ. 498.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς Κυρίους Ἀντιπρέσβεις τῶν Συμμάχων Αὐλῶν.

Ἡ προσωρινὴ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἔλαβε τὸ κοινοποιηθῆναι πρὸς αὐτὴν ἐπίσημιν ἐγγεγραφὸν παρὰ τῶν Κυρίων Ἀντιπρέσβεων τῶν Συμμάχων Αὐλῶν τῆς 27 Μαρτίου· 8 Ἀπριλίου.

Ἐμελέτητε μετὰ συντόμου σκέψεως τὴν πρᾶξιν τῆς 3 Φεβρουαρίου καὶ τὰς ἐπ' αὐτῇ ἐξηγήσεις καὶ ἀναπτύξεις τῶν Κυρίων Ἀντιπρέσβεων· συναισθανομένη δὲ τὰ χρέη αὐτῆς, καὶ πόθον εὐλικρινῆ ἔχοντα τοῦ νὰ τὰ ἐκπληρώσῃ ἀξίως τῆς πρὸς αὐτὴν ἐμπιστοσύνης τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς τῶν Σεβαστῶν Συμμάχων Μοναρχῶν, δι' ἧς νὰ τὴν τιμήτουν εὐαρεστήθησαν, ἐσπούδασε νὰ βαθύνῃ τὸν μέγα καὶ γενναῖον στοχασμὸν τῶν Σεβαστῶν αὐτῶν Σεμελιωτῶν τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Ἠρεύνησεν ἀκολουθῶς τίνι τρόπῳ ἤθελε δυνηθῇ νὰ συμμεθέξῃ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν του, συμμορφουμένη ἐν ταύτῳ, ὡς ἀπαιτεῖται, καὶ μετὰ τὰς κοινοποιηθείσας πράξεις τῆς ἐν Λονδίῳ συνδιαλέξεως, καὶ μετὰ τὰ εἰδικῶς δοχθέντα, τὰ ὅποια αἱ Κύριοι Ἀντιπρέσβεις ἐπαρουσίασαν εἰς αὐτὴν.

Ἡ ἀπόφασις τῶν Συμμάχων Δυνάμεων τοῦ ν' ἀναγνωρίζεται ἡ Ἑλλὰς Κράτος ἀνεξάρτητον, ἐπλήρωτε τὰς κομίμους εὐχὰς τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἐπεσφράγιστε τὰς ἀμέτρους εὐεργεσίας, τὰς ὁποίας ἠξίωσαν νὰ ἐπιδραμεύωσιν εἰς βιήθειαν αὐτῶν. Κινούμεναι δὲ ἀναμφιδόλως ἀπὸ λόγους ὑψηλῶν πολιτικῶν συμφερόντων ἔθεσαν τὴν μέλλουσαν αὐτῆς τύχην ὑπὸ τὴν αἰγίδα μοναρχικῆς καὶ διαδοχικῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐξελέξατο ἡγεμόνα τοιοῦτον, διὰ τοῦ ὁποίου δύνανται νὰ ἐκτελέσωσιν τοὺς ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος γενναίους σκοπούς των, καὶ ἰκανοὶ νὰ δώσῃ τὰ πιστὰ σταθερὰ εἰρηνοποιήσεως τεθεμελιωμένης ἐπὶ τῆς πράξεως τῆς 3 Φεβρουαρίου.

ἡ μέγα τοῦτο ἔργον ἐνεπιστεύθη τὸν τευθεν εἰς τὸν Ἡμίονα Λεωπόλδον καὶ ἡ Α. Β. Τ. ἀναδεξαμένη αὐτὸ, προέβητο νὰ δείξῃ εἰς τὸν πολιτισμένον κόσμον, ὅτι ἡ Ἑλλάς θέλει εὐρεῖ εἰς τὰ ἔξοχα προτεγρήματα καὶ τὰ εὐγενῆ αἰσθητά, μὲ τὰ ὅποια χαρακτηρίζεται, πιστὰς ἐγγυήσεις τῆς ἀποκειμένης εἰς αὐτὴν τύχης.

Ἡ ἐγγυήσεις, τὰς ὁποίας δίδουν εἰς αὐτὴν ἀναμφιδόλως καὶ τὰ προσκτηθέντα ἤδη δικαιώματα διὰ τῶν μακροχρονίων παθμάτων καὶ τῶν αἰμοσταγῶν θυσιῶν της, καὶ αἱ θεσπισθεῖσαι συνταγματικαὶ βάσεις, τὰς ὁποίας οἱ Πληρεξούσιοι Ἀντιπρόσωποι αὐτῆς παρεδέχθησαν, μόναι ἱκαναὶ νὰ ἀσφαλίσωσι τὴν εἰς τὸ μέλλον εὐδαιμονίαν της.

Ἡ Ἑλλάς ἀναμετροῦσα οὕτω τὴν ὀρισθεῖσαν τύχην της παρὰ τῆς ὑψηλῆς φρονήσεως καὶ εὐνοίας τῶν Σεβαστῶν Συμμάχων Μοναρχῶν, συναισθάνεται τὸ χρέος αἰωνίου ἐγνωμοσύνης καὶ ἀμέτρου ἐμπιστοσύνης πρὸς τοὺς εὐεργέτας αὐτῆς.

Ἄλλ' ὅσον ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος ἐπιθυμεῖ νὰ γενῇ πιστὸς διερμηνευτὴς τούτων τῶν αἰσθημάτων, τοσοῦτον ἀναγκάζεται νὰ ἐκφράσῃ τὴν ὁποῖαν αἰσθάνεται λύπην, μὴ δυναμένη νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ ἐμπιστευθὲν εἰς αὐτὴν ἔντιμον χρέος κατὰ τοὺς ὁποίους ὥρισαν τύπους αἱ πράξεις τῆς τελευταίας Ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

Οἱ Κύριοι Ἀντιπρόεδμοι τῶν τριῶν Αὐλῶν διέτριβον εἰς Ἄργος εἰς τὰς γινομένας συνεδριάσεις κατὰ τὸν Αὐγουστον μῆνα, καὶ τὸ πρῶτον ψήφισμα τῆς Συνελεύσεως ἄξιον κατέστη ἀναμφιδόλως τῆς προσοχῆς των. Δὲν ἄγνοοῦσι λοιπὸν, ὅτι αἱ ὀριστικαὶ συμβάσεις, περὶ ὧν ἤδη πρόκειται λόγος, ἐμελλον νὰ καθυποβληθῶσιν εἰς τοὺς Πληρεξούσιους Ἀντιπροσώπους τοῦ ἔθνους καὶ νὰ ἐπικυρωθῶσι παρ' αὐτῶν.

Ἡ Κυβέρνησις λοιπὸν ὤφειλε νὰ συγκαλέσῃ ἤδη τοὺς Πληρεξούσιους αὐτοὺς, καὶ δὲν ἤθελε διστάσει νὰ πράξῃ κατὰ τὸν ὅρον τοῦ ψηφίσματος, εἰάν τινα ἄρθρα τῆς πράξεως τῆς 3 Φεβρουαρίου, καὶ ἡ διάληψις τοῦ ἐπισήμου ἐγγράφου τῶν Κυρίων Ἀντιπρέσβων, δὲν ἦσαν τοιαῦτα, ὥστε νὰ φέρωσι τοὺς Πληρεξούσιους Ἀντιπροσώπους εἰς τὴν χαλεπὴν ἀνάγκην, ἥ νὰ ἀπομακρυνθῶσιν ἀπὸ τὰ ὅποια ἔλαβον ἐντάλματα παρὰ τῶν ἐπαρχιῶν, ἥ νὰ περιορισθῶσιν εἰς τὸ νὰ ἐξηγήσωσιν αὐτῆς τὰς δικαίας εὐχὰς των τοῦ νὰ ἰδῶσι τέλος πάντων τετελεσμένους τοὺς ὑπὲρ αὐτῶν γενναίους σκοποὺς τῶν Συμμάχων Αὐλῶν.

Ἄλλ' ἐπειδὴ αἱ πρὸς τοὺς Κυρίους Ἀντιπρέσβεις δοθεῖσαι διαταγαὶ περιορίζουσιν εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφασισθεισῶν συμβάσεων, δὲν μένει ἄλλο εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, εἰμὴ νὰ ἀπαντήσῃ πρὸς τοὺς Κυρίους Ἀντιπρέσβεις, ἀφοῦ ἔλαβε καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας.

Α' Ὅτι ἡ ἐπίσημος δημοσίευσις τῆς ἀνακωχῆς, ὑπαρχούσης ἤδη πραγματικῶς, περιέχεται εἰς τὸ ἐπισυναπτόμενον ἀντίγραφον τῆς ἐγκυκλίου, διευθυνομένης πρὸς τοὺς κατὰ θάλασσαν καὶ ξηρὰν ἀρχηγούς τῶν Ἑλληνικῶν δυνάμεων.

Β' Ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει συμπράξει ὅσον ἐστὶν εἰς πᾶσαν περίπτωσιν, ὥστε νὰ κενωθῶσιν οἱ τόποι, μέρη, καὶ νῆτοι, τὰ ὅποια δὲν θέλουν συμπεριληφθῆναι εἰς τὸ νέον Κράτος, κατὰ τὴν πράξιν τῆς 3 Φεβρουαρίου. ἀπὸ τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα, καὶ τὰς θαλασσίου Ἑλληνικὰς μοίρας, ἀμὰ οἱ Τούρκοι ἀποσυρθῶσιν ἀπὸ τὴν

Ἀττικὴν καὶ τὴν Εὐβοίαν. Εἶναι δὲ ἐπίσης ἀναγκαία καὶ ἡ ἐπὶ τῶν τόπων παρουσία τῶν ἐκ μέρους τῶν τριῶν Δυνάμεων ὁροθετῶν, οἱ ὅποιοι δύνανται νὰ προλάβωσιν, ἥ τοῦλάχιστον νὰ μετριάσωσι τὰ ὀλέθρια ἐπακόλουθα, τὰ ἵποια ἐνδέχεται νὰ προκύψωσιν εἰς τὴν νέαν ὁροθεσίαν, καὶ ὅτι εἶναι ἐπ' ἀναγκῆς ἐπίσης τὸ νὰ τεθῇ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εἰς στάσιν, ὥστε νὰ βεβαιώσῃ μέσα πρὸς ζῶντα ἱκανὰ, καὶ ἀρμυδιὰν τινὰ κατὰστασιν εἰς τὰς πολυαριθμούς οἰκογενείας, αἵτινες θέλουν συρρέυσει ἀναζητοῦσαι πατρίδα ἐντὸς τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Γ' Ὅτι οἱ ἐν τῇ Ἑλλάδι κατοικοῦντες ἤδη Μουσουλμάνοι ὅχι μόνον χαίρουσι τελείαν προσωπικὴν ἀσφάλειαν, ἀλλὰ καὶ νέμονται μέρος τῶν ἰδιοκτησιῶν, τὸ ὅποιον παρεχωρήθη εἰς τὰς αἰτήσεις αὐτῶν κατὰ διαταγὰς τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ Κυβέρνησις θέλει καθυποβάλλει ὑπ' ὄψιν τῆς Α. Β. Τ. τὰς περὶ πάσας τὰς πράξεις τῆς ἐν Λονδίνῳ συνδιαλέξεως παρατηρήσεις της καὶ τὰς περὶ τῶν εἰδικῶς δοχθέντων, περὶ ὧν ἀναφέρει τὸ ἐπίσημον ἐγγράφον τῶν Κ. Κ. Ἀντιπρέσβων.

Ταύτας δὲ θέλει διευθύνει μὲ ἀντίγραφον τῆς παρούσης, διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ πρὸς τὴν Α. Β. Τ. χρέος της.

Ἡ Α. Β. Τ. ἔχουσα πᾶσαν τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν Συμμάχων Αὐλῶν θέλει τύχει εὐμενοῦς ὑποδοχῆς, ἐνεργούσα παρ' αὐταῖς ὑπὲρ τοῦ τόπου, τοῦ ὁποίου τὴν εὐδαιμονίαν ἐκλήθη νὰ παρασκευάσῃ ὑπὸ τὴν σκέπην σταθερᾶς καὶ διαρκοῦς εἰρήνης.

Ἡ Προσωρινὴ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις λαμβάνει ἀφορμὴν νὰ διαβεβαιώσῃ τὴν ἐξαιρετικὴν ὑπόληψιν καὶ τιμὴν πρὸς τοὺς παρ' αὐτῇ Κυρίους Ἀντιπρέσβεις τῶν τριῶν Συμμάχων Αὐλῶν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 4—16 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ Γραμματεὺς
Ι. ΡΙΖΟΣ.

Ἀρ. 2450. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Εἶδο ποιεῖ.

Αἱ ἐπιτόπιοι δημοπρασίαι τῶν προσόδων τῶν ἐπαρχιῶν Κορίνθιν, Τριπολιτσᾶς, Καρυταίνης, Λεονταρίου, Μισθρᾶ, Μονεμβασίας, Πραστοῦ, Ἀγίου Πέτρου, Ἀργεῦς, Ναυπλίου, Κάτω-Ναχαγιῆ, Πόρου, Αἰγίνης, καὶ Σαλαμίνος, αἵτινες θέλουν ἐκτεθῆναι ἐκ δευτέρου εἰς δημοπρασίαν καὶ λάβει τέλος ἐνταῦθα, ἀρχισαν ἤδη νὰ μᾶς παρουσιάζωνται.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐδῶ δευτέρα καὶ τελεία δημοπρασία τῶν προσόδων τῶν διαληφθεισῶν ἐπαρχιῶν θέλει γίνεσθαι ἁμαφιάσῃ ἡ πρώτη δημοπρασία ἐκάστης, εἰδοποιούνται ὅσοι τῶν πολιτῶν ἐπιθυμοῦν νὰ ἀγοράσουν ἀπ' αὐτάς, διὰ νὰ παρευρεθῶσιν ἐν καιρῷ ἐνταῦθα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 19 Ἀπριλίου 1830.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Γ. ΣΥΛΤΡΟΣ.

Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 25 Ἀπριλίου.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον, 19 τοῦ ἐνεστῶτος, ἦλθεν ἐνταῦθα ἐκ Σύρας ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης ἐπὶ τῆς Ῥωσικῆς κορβέτας Λεβίτσας.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐπὶ ἤλθεν ἐκ Ναυπλίου καὶ ὁ παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει Ἀντιπρόεδρος τῆς Γαλλίας Βαζὼν Ρουὰν ἐπὶ τοῦ βασιλικοῦ βρικίου Γρενατιέρου.

Τὴν 21 ἦλθεν ἐκ Πόρου τὸ Ῥωσικὸν δίκροτον Φέρα Χαμπενία φέρον τὸν ναύαρχον Εἰδῆνον.

Τὴν 23 ἐφθασεν ἐκ Σμύρνης δι' ἑξ ἡμερῶν ἡ Ὀλλανδικὴ φρεγάτα Λεῦα φέρουσα τὸν Μαίραρχον Κύριον Παῦλον.

Τὴν 24 ἐφθασεν ἐκ Πόρου αὐθημερὸν τὸ Ῥωσικὸν βρικίον Ἀχάλλεϋς.

Σήμερον ἦλθεν ἐκ Νεοκάστρου καὶ βρικίον Γαλλικὸν διὰ 4 ἡμερῶν.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Ἀρ. 256. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ.

Ὁ Νικόλαος Καραμνολής, καὶ ὁ Μαυρουδῆς ἀπὸ Μανολάταις, καὶ ὁ Ἀναγνώστης Φωτεινῆς ἀπὸ Ἀρβανίταις, πάντες Σάμιοι, ἐκατηγορήθησαν ἀπὸ τὴν Γενικὴν Ἀστυνομίαν Σάμου, διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 1215 ἀναφορᾶς τῆς, ὅτι τὴν 26 τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου ἐφόνευσαν εἰς Ἀρβανίταις τὸν Παπᾶ Κωνσταντῖν ἀπὸ τὸ αὐτὸ χωρίον, ἐνδὸν τοῦ ἀμπελίου του.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ἀναφορᾶς ταύτης τὸ Δικαστήριον διώρισε, διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 131 προσκλήσεώς του, ἐξεταστὴν δικαστὴν εἰς τὸ ἐγκλημα τοῦτο τὸν Πάρεδρον Κ. Μ. Σκόνην, ὅστις διὰ τῆς ἀπὸ 31 τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἀναφορᾶς του ἐκθέτει, ὅτι οἱ ῥηθέντες ἐγκαλούμενοι προσκληθέντες δι' ἐνταλμάτων δὲν ἐπαρουσιάσθησαν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, ἀλλὰ περιφέρονται ἐνοπλοὶ εἰς τὰ βουνὰ τῆς νήσου ταύτης.

Ὅθεν τὸ Δικαστήριον κατ' αἵτησιν τοῦ ῥηθέντος ἐξεταστοῦ δικαστοῦ εἰδοποιεῖ διὰ τοῦ παρόντος ἐντάλματος τοὺς φυγοδίκους τούτους Νικόλαον Καραμνολὴν, Μαυρουδὴν, καὶ Ἀναγνώστην Φωτεινῆς νὰ ἐμφανισθῶσιν αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου, ἐντὸς εἰκοσι ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος· εἰδὲ μὴ, δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 117 τῆς ἐγκληματικῆς διαδικασίας, θέλουν διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν τῶν δικαιωμάτων, καὶ θέλουν δικασθῇ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς φυγοδικίας.

Ὅστις δὲ πολίτης ἐξεύρει ποῦ εὐρίσκονται οἱ φυγοδικοὶ οὗτοι, ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ τοῦτο πρὸς τὸ Δικαστήριον, ἢ πρὸς τὰς ἄλλας ἀρχὰς τῆς ἐπικρατείας, διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δικαιοσύνης.

Τὸ παρὸν ἐντάλμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος, καὶ κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος ἀντιγραφὸν δὲ αὐτοῦ θέλει σταλθῇ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τῆς διαμονῆς τῶν ῥηθέντων φυγοδικῶν, ἑτέρα θέλουν κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου, εἰς τὴν θύραν τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐνορίας τῶν φυγοδικῶν, καὶ εἰς τὴν θύραν τῆς κατοικίας των.

Ἐν βαθεῖ Σάμου, τὴν 1 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΣΟΜΑΚΗΣ.

Οἱ Συνδικασταὶ Χ. ΜΑΤΑΚΙΔΗΣ.

Ι. ΚΑΡΠΑΘΑΚΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Π. Τουφεζόγλου.

Εὐγενέστατε Κύριε Ἐκτακτε Ἐπίτροπε τῶν Νοτείων Κυκλάδων.

Ἐγὼ ὁ σημειωμένος Γεράσιμος Μ. Βεργοτῆς ἔλαβα παρὰ τοῦ πατρός μου τὰ ἐπιλοιπὰ Γρόσια πρὸς ἐξίσωσιν τῶν Γρ. 2,000, τὰ ὅποια συνεισέφερε διὰ τὴν σύστασιν τῶν σχολείων, τὰ ὅποια σᾶς παραδίδω διὰ νὰ τὰ ἐξοδεύετε εἰς τοιαῦτα κοινωφελῆ καταστήματα, τὰ ὅποια εἰς τὴν πατριδα μας διὰ τῆς φρονήσεως καὶ ἀρετῆς σας ἀποκατεστήσατε. Δὲν ἐπιθυμῶ ἄλλο, Κύριε, εἰμὴ νὰ μὲ εὐχθῆς ὡς πατὴρ κοινὸς καὶ ἀντιπρόσωπος τοῦ μεγάλου ἐκείνου ἀνδρός, νὰ ἐπιτύχω τὴν πρὸδον τῶν μαθημάτων μου, καὶ ν' ἀποκατασταθῶ μίαν ἡμέραν ἐγὼ εἰς τὴν πατριδα ὡφελιμος. Τὸ πρὸς τὴν εὐγενείαν σας, Κύριε, σέβας μου καὶ εὐπείθειαν αἰωνίως ὑπόσχομαι νὰ φυλάττω καὶ νὰ ἐγγνωμῶ διὰ τὸ μέγα καὶ φιλόφθονον ἔργον, τὸ ὁποῖον ἐπεχειρίσθητε καὶ ἀποκατεστήσατε ἐνταῦθα, διότι οἱ πατέρες μας δὲν ἐφρόντιζαν εἰς τόσας καὶ τοσαύτας παρελθούσας ἐποχὰς νὰ μᾶς καταστήσωσι διὰ τῶν φώτων ἀξίους τῆς πολιτικῆς κοινωνίας· ἡ πατρικὴ ὁμῶς καὶ φιλόστοργος κηδεμονία, ἃ' μα ἀνεδέχθητε τὴν διοίκησιν τῆς πατρίδος μας, δὲν σᾶς ἄφησεν, ἀλλ' ἀμέσως ἐνασχόλησε τὴν προσοχήν σας διὰ τὴν ἀνατροφὴν καὶ ἐκπαίδευσιν τῆς πασχούσης ἐνταῦθα νεολαίας.

Παρακαλῶ, Κύριε, νὰ μὲ ἐφοδιάσετε μὲ τὴν ἀδειαν καὶ εὐχήν σας, ὡς τῆς νεολαίας προστάτης καὶ γενικὸς ἐφορὸς τῶν ἐνταῦθα σχολείων, νὰ ἀπέλθω εἰς τὴν σχολήν. Δὲν ἔχω λοιπὸν ἄλλο εἰμὴ νὰ παρακαλέσω τὸν προστάτην Θεὸν νὰ φυλάττῃ τὸν Ε. Σ. Κυβερνήτην μας, διότι διώρισεν ἄξιον ἀντιπρόσωπόν του, καὶ νὰ σᾶς χαρίξῃ ὑγείαν νὰ προστατεύετε τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ πρὸδον τοῦ φωτισμοῦ μας. Ζήτω, Ζήτω, Ζήτω ὁ Σ. Κυβερνήτης μας καὶ ὁ Ἐκτακτὸς Ἐπίτροπός μας Κ. Π. Ράγκος!

Ἐν Σαντορῇν, τὴν 14 Φεβρουαρίου 1830.

Γεράσιμος Βεργοτῆς.

ΝΑΥΤΙΑΙΑ.

ΛΙΜΗΝ ΜΥΚΟΝΟΥ. Ἀπὸ τῆς 2 μέχρι τῆς 29 τοῦ Μαρτίου.

ΚΑΤΑΠΑΟΥΣ. Ἐκ Σπαρτῶν πλείον Σαρδηνιακὸν μὲ σκαμνία. — Ἐξ Ἀλεξανδρείας Ἰόνιον μὲ φρίνικας καὶ ἄλλα εἶδη. — Ἐκ Μισσηνῆς Ναπολιτικὸν μὲ διάφορα εἶδη. — Ἐκ Σύρας ἑξ Ἑλλήν. καὶ ἐν Ῥωσικόν, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ μὲ σῖτον, δόγας, καὶ διάφορα εἶδη. — Ἐκ Ψαρῶν Ἑλλ. μὲ δέρματα καὶ χαλκόν. — Ἐκ Σμύρνης Ἑλλήν. μὲ ὄσπρια, χαλβᾶν, καὶ διάφορα ἄλλα. — Ἐκ Τήνου Ἑλλήν. εὐκαίρον. — Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως Ἑλλήν. μὲ λάδι. — Ἐκ διαφόρων μερῶν 91 Ἑλλήν. πλοιάρια, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ μὲ σῖτον, λάδι, ἐλαίαι, ὄσπρια, σκαποῦνι, σῦκα, καπνόν, ἄλας, πορτογάλια, πετμεῖζι, δέρματα, χαλκόν, χαλβᾶν, ἀνθρακας, σφακτά, πανικά, τυρί, κτλ.

ΑΠΟΠΑΟΥΣ. Εἰς Ὄδησον πλείον Σαρδηνιακὸν μὲ τὸ ἴδιόν του φορτίον, καὶ Ναπολιτικὸν μὲ πανικά, πινάκια, σκαμνία, καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη. — Εἰς Σύραν 4 Ἑλληνικά μὲ σῖθρον, ὄσπρια, χαλβᾶν, ἀμπάδες, δέρματα, λάδι καὶ χαλκόν. — Εἰς Θεσσαλονίκην Ἰόνιον μὲ φρίνικας καὶ γανήματα. — Εἰς Ψαρῶν 3 Ἑλλήν. εὐκαίρα. — Εἰς Χίον Ἰόνιον εὐκαίρον. — Εἰς Αἶνον Ἑλλήν. μὲ διάφορα εἶδη. — Εἰς Σκιάθον Ἑλλ. μὲ λάδι. — Εἰς Ἅγιον Στράτιν Ῥωσικὸν εὐκαίρον. — Εἰς Σμύρνην Ἑλλήν. μὲ μάρμαρα. — Εἰς Σάμον Ἑλλήν. μὲ δόγας καὶ βεργία. — Εἰς Ἀστυπαλαίαν Ἑλλήν. μὲ σῖτον. — Εἰς διάφορα μέρη 110 Ἑλλήν. πλοιάρια, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ μὲ λάδι, παξιμάδι, μπιστίχην, πορτογάλια, σκαποῦνι, ἐλαίαι, χαλκόν, δέρματα, χαλβᾶν, μέλι, πετμεῖζι, κάδους, σκαποῦνι, καπνούς, πανικά, τυρί, σφακτά, κτλ.

(ΠΑΡΑΡΤΗ ΛΑ.)